

пари на слугата си и ще го прати на фурната, да вземе хлѣбъ, колкото му трѣбва. Богатиятъ нѣма да се моли на хората да му направятъ кѣща. Той ще извади пари отъ джоба си, ще извика нѣколко работника, и кѣщата му ще се направи. Обаче, бедниятъ трѣбва да се моли, защото нѣма пари; невежиятъ се моли, защото не знае и не разбира нѣщата. Молитвата подразбира едно естествено, непринудено, Божествено състояние. Дойде ли човѣкъ до това състояние, той трѣбва да се моли.

Понѣкога човѣкъ не трѣбва да се моли, не трѣбва да смуцава Божественото съзнание.—Защо? — Защото, или Богъ е занятъ съ нѣщо, и молитвитѣ нѣма да стигнатъ до Него, или пъкъ не трѣбва да се моли за нѣща, които утре ще му донесатъ разочарования и нещастия. Тогава Богъ не обръща внимание на никакъвъ плачъ, на никакви сълзи и викове. Трѣбва ли рѣката, която се втича въ океана, да се интересува отъ това, дали Господъ забелязва, че тя върши нѣкаква работа? Рѣката казва: Много вода влѣхъ въ океана.— Права е рѣката, много вода е дала на океана, но защо не казва, колко е взела отъ него? Ако направи единъ балансъ въ търговскитѣ си смѣтки, тя ще види, колко е дала и колко е взела. Сжщитѣ отношения на взимания и давания сжществуватъ и между хората. Бедниятъ казва: Азъ се молихъ. — На кого? — На банкера. — За какво?—Да ми даде нѣколко хиляди лева на заемъ. Какво му обѣща? — Че въ най-скоро време ще ги върна. Той се моли и взима пари. Следъ това не отива вече при банкера да му се моли. Сега банкерътъ отива при него.—Защо?—Чака месецъ, два, три—не получава паритѣ си. Тогава той пише една бележка на бедния човѣкъ: Господине, на еди-коя си дата Вие взехте отъ мене толкова и толкова лева на заемъ. Моля Ви, въ най-краткъкъ срокъ да изплатите задължението си.

Значи, молитвата има две страни: нѣкога ние се молимъ да придобиемъ нѣщо, а нѣкога се моли този, който ни е далъ нѣщо, иска да му го върнемъ назадъ. И момата, и момъкътъ се молятъ. Първо момата се моли да се ожени, да намѣри добъръ момъкъ. Тази молитва подразбира взимане пари на заемъ. Невидимиятъ свѣтъ чува молитвата ѝ и изпраща единъ момъкъ да я вземе за жена. Момъкътъ е капиталъ, който